

Strategi för Sveriges regionala utvecklings-
samarbete med

Afrika söder om Sahara

2016–2021

REGERINGSKANSLIET

Utrikesdepartementet

103 39 Stockholm
Tel: 08-405 10 00, Webb: www.regeringen.se
Omslag: UD-KOM
Artikelnr: UD 16.034

REGERINGSKANSLIET

Regeringsbeslut för Afrika söder om Sahara togs 2016-06-22.

Utrikesdepartementet

Regeringsbeslut II:2
2016-06-22 UD2016/11352/AF

Styrelsen för internationellt
utvecklingssamarbete (Sida)
105 25 Stockholm

Strategi för Sveriges regionala utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara 2016-2021

I bilaga

Ärendet

Regeringen beslutade den 14 oktober 2010 (UF2010/54407/AF) en samarbetsstrategi för det regionala utvecklingssamarbetet med Afrika söder om Sahara. Strategin gäller till och med den 31 december 2016 eller till dess regeringen dessförinnan beslutar en ny strategi.

I beslut den 24 september 2015 (UD2015/05879/UD/AF) uppdrog regeringen åt Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) och Folke Bernadotteakademien att komma in med underlag för en ny strategi till stöd för Afrika söder om Sahara. Sida har i skrivelse den 11 februari 2016 inkommit med underlag för strategin. Folke Bernadotteakademien har i skrivelse 11 februari 2016 inkommit med underlag för strategin.

Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) har därefter utarbetat ett förslag till strategi för regionalt utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara avseende perioden 2016–2021.

Regeringens beslut

Regeringen beslutar att fastställa en strategi för Sveriges regionala utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara 2016-2021 i enlighet med *bilagan*.

Samarbetsstrategin från den 14 oktober 2010 ska inte längre gälla.

Regeringen uppdrar åt Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete och Folke Bernadotteakademien att i enlighet med strategin ansvara för genomförandet av Sveriges regionala utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara t.o.m. den 31 december 2021.

På regeringens vägnar

Isabella Lövin

Johanna Teague

Strategi för Sveriges regionala utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara 2016–2021

1. Inriktning

Svenskt utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara inom ramen för denna strategi ska bidra till en ökad regional integration och stärkt kapacitet att möta gränsöverskridande utmaningar och möjligheter på regional nivå. Strategin ska gälla under perioden 2016–2021. Strategin omfattar sammantaget 2700 miljoner svenska kronor varav 2670 miljoner kronor avser Sidas verksamhet och 30 miljoner kronor avser Folke Bernadotteakademins (FBA:s) verksamhet.¹

Sidas insatser inom ramen för strategin förväntas bidra till:

Förbättrad miljö, hållbart nyttjande av naturresurser, minskad klimatpåverkan och stärkt motståndskraft mot miljöpåverkan, klimatförändringar och naturkatastrofer

- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att verka för hållbar förvaltning och nyttjande av gemensamma ekosystemtjänster och naturresurser
- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att verka för ökad motståndskraft mot klimatförändringar och naturkatastrofer, inklusive förmåga för en tryggad livsmedelsförsörjning
- Ökad produktion av och tillgång till förnybar energi

¹ Insatser inom ramen för denna strategi finansieras i enlighet med villkor för anslagsposter i regleringsbrev avseende Styrelsen för internationellt utvecklingsarbete (Sida) samt anslagspost 11.1.4 Biståndsverksamhet i regleringsbrev avseende Folke Bernadotteakademien (FBA) för respektive verksamhetsår.

Stärkt demokrati och jämställdhet samt ökad respekt för mänskliga rättigheter

- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att verka för stärkt demokrati och rättsstatens principer, jämställdhet samt ökad respekt för mänskliga rättigheter, med fokus på kvinnors och barns rättigheter
- Stärkt kapacitet hos det civila samhället och media att verka för ansvarsutkrävande och respekt för mänskliga rättigheter på regional nivå

Förbättrade möjligheter och verktyg för fattiga och utsatta människor att kunna förbättra sina levnadsvillkor

- Stärkta förutsättningar för ökad ekonomisk integration och handel
- Förbättrade förutsättningar för produktiva arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor, framförallt för kvinnor och ungdomar
- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att verka för hållbara lösningar av flyktingsituationer och migrationsströmmar samt tillvarata de positiva effekterna av migration

Mänsklig säkerhet och frihet från våld

- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer för fred och försoning
- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att motverka våldsbejakande extremism
- Ökat inflytande och deltagande av kvinnor och unga i processer för fred och försoning

Folke Bernadotteakademins (FBA) verksamhet inom ramen för strategin förväntas bidra till:

- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att förebygga, lösa och hantera effekterna av väpnade konflikter
- Stärkt kapacitet hos regionala aktörer att genomföra FN:s säkerhetsrådsresolutioner om kvinnor, fred och säkerhet

2. Regionkontext

Bevekelsegrunden för att bedriva regionalt utvecklingsamarbete med Afrika söder om Sahara är att det finns omfattande gränsöverskridande utvecklingsutmaningar där en regional samverkan ger bättre effekter än enskilda länders insatser. Regional ekonomisk integration är också centralt för att skapa bättre förutsättningar för inkluderande ekonomisk hållbar utveckling på kontinenten. På den afrikanska kontinenten finns en stark önskan till ökat regionalt samarbete inom många politikområden. Regionalt samarbete kan vidare bidra till ett afrikanskt ägarskap och ansvarstagande för regionens utveckling. Ett långvarigt samarbete på regional nivå liksom bred närvaro i regionen utgör svenska mervärden. Sverige har en strategisk roll i att driva på reformprocesser, bidra med erfarenheter och samordning liksom värna fattiga människors perspektiv på utveckling.

Afrika söder om Sahara är en heterogen region som präglas av skilda förhållanden och förutsättning för en hållbar utveckling. Den ekonomiska fattigdomen på kontinenten har minskat sedan 1990 sett till andel av befolkningen. Idag uppskattas 43 procent av befolkningen leva i fattigdom, d.v.s. på under 1,9 USD om dagen, varav majoriteten i s.k. sviktande stater. Antalet hungrande har ökat sedan 1990/92 och 23% av befolkningen bedöms idag vara undernärd. Den ekonomiska tillväxten ligger fortsatt på en högre nivå än tidigare decennier även om den har dämpats de senaste åren, bl.a. som en följd av sjunkande råvarupriser. Antalet människor som lever i fattigdom har dock ökat till följd av bl.a. hög befolkningstillväxt och ökad medellivslängd. Barn och unga utgör över hälften av befolkningen i Afrika söder om Sahara. Ojämligheten är stor mellan stad och landsbygd samt mellan olika regioner.

Lantbruk² har en central betydelse för tillväxt, sysselsättning och tryggad livsmedelsförsörjning i Afrika söder om Sahara. I de flesta länder lever mer än två tredjedelar av befolkningen på landsbygden och är huvudsakligen sysselsatta inom säsongsberoende jord- och

²Med lantbruk avses i denna strategi jord- och skogsbruk.

skogsbruk eller småskaligt fiske. Sysselsättningen utgörs till stor del av informella, osäkra arbeten, med otillräckliga löner och utan fackliga rättigheter eller tillgång till sociala trygghetssystem. Avsaknad av tydliga markrättigheter skapar osäkerhet. Kvinnor är överrepresenterade i den informella sektorn och bland obetalda yrken och saknar i vissa länder rätten att bruka, äga och ärva skog och mark. Behov av nya formella arbetstillfällen uppskattas till mellan 12 och 15 miljoner arbeten per år. Ökad regional integration leder till ökad ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Den regionala ekonomiska integrationen hålls dock tillbaka av låg implementeringsgrad av och bristande information kring ingångna regionala avtal, bristande legala ramverk, svag institutionell kapacitet, outvecklade marknader och begränsad produktion av varor och tjänster med exportpotential, tungrodda handelsprocedurer och undermålig infrastruktur. Bristande reglering och institutioner medför även att den fulla potentialen hos digitaliseringen inte har kunnat tillvaratas. Den regionala handeln uppgår till 17%, att jämföra med 60% inom EU. Avsaknaden av en väl fungerande regional marknad med frihet för varor, tjänster, kapital och personer undergräver ökad tillväxt och investeringar, vidareutveckling av jord- och skogsbruk och industri, etc. Handelshinder drabbar såväl konsumenter som producenter, och framförallt människor som lever i fattigdom.

Utarmade naturresurser och klimatförändringar, miljöfarliga utsläpp och exponering för kemikalier och avfall sätter press på ekosystemen, på land och hav, försämrar försörjningsmöjligheter och motståndskraft samt riskerar att skapa spänningar och konflikter. Minskande biologisk mångfald och illegal handel med naturresurser utgör regionala problem. Utvinning av s.k. konfliktmineraler bidrar till att utarma naturresurser och finansiera våld mot flickor, kvinnor, pojkar och män i konfliktsituationer. Förskjutningar och förstärkningar av regn- och torrperioder slår hårt mot människor som livnär sig på jord- och skogsbruk. Klimatförändringarna med ökade temperaturer kan enligt Världsbanken leda till att 40% av Afrikas odlingsmarker för majs blir obrukbara 2050 och att andelen undernärda i befolkningen ökar från dagen 25% med ytterligare 25-50%. Likaledes slår försämrade tillstånd i haven liksom olagligt och oreglerat fiske mot småskaliga fiskare. Trygghad livsmedelsförsörjning, folkhälsan, sysselsättning och

fattigdomsbekämpning hotas. Drygt 600 miljoner människor, omkring två tredjedelar av regionens befolkning, saknar elenergi i hemmet. Knappt en fjärdedel av den elenergi som produceras i regionen härrör från förnybara energikällor.

Efter en tid av allmän demokratisk utveckling på kontinenten, med allmänna val, stärka parlament och fler ratificerade regionala konventioner, är utvecklingen av en demokratisk kultur och demokratiska institutioner samt rättsstatens principer en fortsatt utmaning för flertalet länder i Afrika. I många länder håller sittande statschefer sig fast vid makten vilket tar sig uttryck i maktstrider, maktmissbruk och korruption. Bristande politisk vilja, framförallt på nationell nivå, liksom bristande förmåga att leverera samhällstjänster, bidrar till missnöje, spär på konflikter och motverkar social och ekonomisk utveckling. Våldsbejakande extremism breder ut sig. Likaså utgör det krympande utrymmet för det civila samhället och media att verka fritt, bl. a på internet, ett växande problem. Även arbetstagare, arbetsgivare och näringsliv har begränsade möjligheter att organisera sig.

Situationen vad gäller kvinnors rättigheter har förbättrats det senaste årtiondet, t.ex. vad gäller andelen kvinnliga förtroendevalda i nationella parlament liksom Afrikanska unionens (AU) uppmärksamhet av kvinnors situation. Samtidigt fortsätter kvinnors möjligheter att åtnjuta mänskliga rättigheter att begränsas av bristande tillgång till juridiska rättigheter, utbildning och hälsa, mark och finansiellt kapital liksom politisk röst, särskilt i konfliktdrabbade miljöer.

Barn utgör mer än hälften av Afrikas befolkning och är i större utsträckning än vuxna utsatta för de negativa effekter som kommer ur fattigdom, konflikt och skadliga sedvänjor, t.ex. våld mot barn och barnarbete. Flickor är särskilt drabbade. Barns rättigheter erkänns av i stort sett samtliga afrikanska stater genom ratificering av den regionala barnkonventionen och andra instrument. Däremot är den ofta förbisedd i den nationella tillämpningen. Efterlevanden av mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning utgör också ett eftersatt område.

Förekomsten av våldsamma konflikter på lokal, nationell och internationell nivå har ökat de senaste åren. De har också delvis ändrat karaktär från mellanstatliga till alltmer långdragna och komplexa inomstatliga konflikter, ofta med tydliga gränsöverskridande drag. Barns utsatthet och flickors utsatthet för sexuellt våld i konflikt ökar. Konflikterna förvärras av illegal spridning och förekomst av små och lätta vapen. Samtidigt som fredsavtal undertecknats, är risknivån fortsatt hög till följd av olösta konflikter, små satsningar på förebyggande åtgärder, försoning och återuppbyggnadsarbete liksom en utbredd straffrihet. Femton länder i regionen och två regionala ekonomiska samarbetsorganisationer (REC:s) har handlingsplaner för FN:s resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. Dessa brister i genomförande. Kvinnors och ungas deltagande i fredsprocesser är alltjämt lågt. År 2014 befann sig 3,7 miljoner människor på flykt inom regionen undan våldsamma konflikter med allvarliga konsekvenser för de drabbades hälsa och livsutsikter. Samma år uppmättes också flest antal dödsfall orsakade av politiskt våld i Afrika sedan 1999. Det höga antalet dödsfall inträffar i en handfull länder; utesluts dessa ur statistiken framträder istället bilden av ett fredligare Afrika. Extrema militanta och religiösa grupper attraherar allt fler ungdomar, framförallt unga män, som därigenom ser en utväg från fattigdom, arbetslöshet liksom socialt och politiskt utanförskap.

Flera av regionens utvecklingsutmaningar är gränsöverskridande till sin natur och kräver en regional ansats. AU lanserade en regional utvecklingsplan, Agenda 2063, i början av 2016 vilken fokuserar på en transformativ ekonomisk utveckling och produktiva arbetstillfällen, framförallt för ungdomar, ekonomisk integration och jämställdhet. Afrikanska Unionen och regionala ekonomiska samarbetsorganisationer tar ett allt större ansvar för regionala frågor och det finns en uttalad politisk vilja till regional integration och samarbete, vilket bl.a. syns i att de afrikanska regionala organisationerna och deras medlemsländer tar en alltmer aktiv roll i konflikthantering, förvaltning av gränsöverskridande naturresurser och ekonomisk integration. Samtidigt som organisationer har stärkts i sin normativa roll, brister kopplingen mellan åtaganden på regional nivå och genomförande på nationell nivå där implementeringen går

långsamt. AU och de regionala organisationerna fortsätter att utmanas av svag kapacitet och resultatstyrning i flera delar av organisationen samt oförutsägbara finanser. Det finns därför behov för fortsatt reformarbete och stärkande av organisationernas kapacitet.

3. Verksamhet

Sveriges utvecklingssamarbete med Afrika söder om Sahara ska ta sin utgångspunkt i och präglas av ett rättighetsperspektiv och fattiga människors perspektiv på utveckling. Rättighetsperspektivet innebär att de mänskliga rättigheterna och demokrati ska ses som grundläggande för utveckling. Ett sådant förhållningssätt innebär ett synliggörande av diskriminerade, exkluderade och marginaliserade individer och grupper före varje insats. Detta så att människor, oavsett kön, ålder, funktionsnedsättning, etnisk tillhörighet, religion och andra trosuppfattningar, sexuell läggning, könsöverskridande identitet eller uttryck ska kunna åtnjuta sina rättigheter. Fattiga människors perspektiv på utveckling innebär att fattiga kvinnors, mäns och barns situation, behov, förutsättningar och prioriteringar ska vara utgångspunkten för fattigdomsbekämpning och för främjandet av en rättvis och hållbar utveckling.

Det svenska utvecklingssamarbetet ska vara ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart liksom jämställt. Grundvalen för utvecklingssamarbetet är en helhetssyn på människors och samhällets utmaningar, behov och förutsättningar. Den bärande principen är att ekonomiska, sociala och miljömässiga förhållanden och processer ska förstås och hanteras i ett integrerat sammanhang. Jämställdhet, kvinnors och flickors egenmakt och rättigheter är ett mål i sig såväl som en förutsättning och ett medel för en hållbar global utveckling. Våld och väpnad konflikt är ett av de största hindren för ekonomisk och social utveckling och utvecklingssamarbetet är en viktig del i det konfliktförebyggande arbetet. Ett miljö- och klimatperspektiv, ett jämställdhetsperspektiv liksom ett konfliktperspektiv ska därför systematiskt integreras i det svenska utvecklingssamarbetet.

Verksamheten inom ramen för strategin ska omfatta Afrika söder om Sahara. En regional ansats är betydelsefull för att hantera gemensamma

och gränsöverskridande utmaningar på ett samordnat sätt genom regionala arenor, organisationer och mekanismer. Regionalt samarbete kan också bidra till att förankra internationella konventioner och normativa frågor samt främja utveckling på områden som kan vara särskilt svåra att hantera på nationell nivå. Utvecklingssamarbetet ska förhålla sig till nya internationella överenskommelser, främst Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling som världen enades om under 2015. Att tydliggöra hur stärkandet av kapacitet i en regional kontext bidrar till långsiktiga resultat är viktigt. Samarbetet ska bidra till stärkt samverkan mellan FN och afrikanska regionala organisationer.

Sida ska säkerställa att det finns en helhetssyn på det samlade svenska stödet till Afrika söder om Sahara i genomförandet av strategin. Synergier mellan strategins olika områden ska tillvaratas. Komplementaritet och synergier med Sveriges utvecklingssamarbete på global och nationell nivå, liksom med den regionala strategin för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, ska eftersträvas. Synergier med forskningssamarbetet bör sökas för att främja analys, kunskap och innovation inom samtliga av strategins områden. Utvecklingsinsatserna bör samordnas med humanitära insatser i regionen så att Sverige bidrar till stärkt motståndskraft och en övergång från temporärt humanitärt bistånd till hållbart utvecklingssamarbete.

Verksamheten ska huvudsakligen genomföras i samarbete med regionala aktörer. AU, dess kommission samt de åtta regionala ekonomiska samarbetsorganisationerna är de mest framträdande mellanstatliga aktörerna för regional samverkan och integration. Vidare utgör Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB), specialiserade mellanstatliga organisationer liksom organisationer i det civila samhället viktiga förändringsaktörer. Olika ramverk och genomförande av desamma kan bidra till förändring. Sida bör utforska möjligheten att i ökad utsträckning inkludera samarbeten med bl.a. akademiska forskningsinstitutioner, kulturorganisationer, den privata sektorn, inklusive näringslivsorganisationer, kulturella och kreativa näringar samt diasporagrupper. Svenska myndigheter kan också bidra till att stärka institutionell kapacitet.

Utvecklingssamarbetet med Afrika söder om Sahara ska ha ett perspektiv bortom biståndet. I genomförandet av strategin ska Sverige därför verka för ökad resursmobilisering från samarbetspartner liksom stimulera samarbete som på sikt kan leva vidare utan finansiering från utvecklingssamarbetet. Sverige ska bidra till innovativa finansieringsmekanismer och främja hållbara och ansvarsfulla investeringar, t.ex. att underlätta för partnerskap med företag, främja hållbart företagande och identifiera nya aktörer i syfte att mobilisera näringslivets resurser.

De internationellt överenskomna principerna för bistånds- och utvecklingseffektivitet ska tillämpas i det svenska utvecklingssamarbetet och anpassas till den specifika kontexten. Sverige ska verka för en sammanhållen och effektiv biståndssamordning i regionen framförallt genom ett aktivt deltagande i EU:s biståndssamordning.

En regional ekonomisk integration som tar bättre hänsyn till effekter på miljö, klimat och jämställdhet blir mer effektiv i att minska fattigdomen. Svenskt utvecklingssamarbete ska därför tillämpa en integrerad ansats för regional ekonomisk integration och handel, produktiva arbetstillfällen, hållbart nyttjande av gemensamma naturresurser och energikällor samt begränsad klimatpåverkan. Synergier mellan de tematiska områdena ska identifieras och utnyttjas. Detta ska t.ex. främja en tryggad livsmedelsförsörjning.

Sverige ska bidra till stärkt regional kapacitet för ett hållbart nyttjande och en hållbar förvaltning av gemensamma ekosystemtjänster och naturresurser, med fokus på jord och skog, vatten och marina resurser. Samarbetet bör inkludera stöd för en hållbar och transparent fiskeförvaltning och beakta stöd för bevarande av den biologiska mångfalden. Regionalt samarbete för att begränsa utvinningen av s.k. konfliktmineraler ska beaktas. Sverige ska bidra till en stärkt motståndskraft mot klimatförändringar och naturkatastrofer, inklusive förmåga för en tryggad livsmedelsförsörjning. Kopplingen mellan miljö och klimat och andra politikområden, t.ex. säkerhet och hälsa, bör beaktas. Sverige ska vidare bidra till stärkt produktion av och tillgång till förnybar energi för hushåll och produktiva sektorer, som kommer

såväl kvinnor som män till del, och en effektiv energianvändning. Stärkt regional kapacitet för klimatanpassning och utsläppsminskningar samt ökad tillgång till klimatfinansiering kan bidra till genomförandet av afrikanska länders nationella åtaganden under klimatavtalet från Paris.

Svenskt utvecklingssamarbete ska bidra till att stärka förutsättningar för regional ekonomisk integration och handel samt produktiva arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor. Instrument som underlättar frivillighet, försäkring och tjänstersamarbete liksom kvinnors ekonomiska egenmakt och entreprenörskap är här centrala. Utvecklingssamarbetet ska även bidra till stärkta förutsättningar att förankra, förhandla och genomföra utvecklingsfrämjande bilaterala, regionala och globala handelsavtal, inklusive ekonomiska partnerskapsavtal. Sverige ska även bidra till stärkt kapacitet hos regionala aktörer att verka för hållbara lösningar av flyktingssituationer och migrationsströmmar samt tillvarata de positiva effekterna av migration.

Svenskt utvecklingssamarbete ska bidra till att främja demokratisk samhällsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatens principer samt ökad jämställdhet. Sverige ska bidra till att stärka kapaciteten hos regionala aktörer som t.ex. AU. Nyckelinstitutioner inom regionala ramverk såsom African Governance Architecture (AGA) och deras förmåga att följa upp och påverka genomförandet av regionala åtaganden för exempelvis stärkt demokrati och ökad jämställdhet ska stödjas. Korruption, skatteflykt och andra illegala finansiella flöden bör uppmärksammas i utvecklingssamarbetet. Sverige ska vidare bidra till att stärka kapaciteten hos det civila samhället och media att verka för ansvarsutkrävande och respekt för mänskliga rättigheter på regional nivå. Stöd till det civila samhällets möjligheter att organisera sig, verka och utbyta erfarenheter är prioriterat.

Svenskt utvecklingssamarbete ska bidra till att förebygga, lösa och hantera effekterna av konflikter. Sverige ska bidra till att stärka kapaciteten hos regionala aktörer för fred och försoning, öka kvinnors och ungas inflytande och deltagande i processer för fred och försoning samt motverka våldsbejakande extremism och terrorism. I det förebyggande arbetet bör ett jämställdhetsperspektiv beaktas. Att

omsätta regionala åtaganden i nationell lagstiftning liksom revidering av den afrikanska freds- och säkerhetsarkitekturen samt utveckling av regionala och subregionala ramverk mot terrorism är särskilt prioriterat. Här bör även stöd till att motverka illegal eller okontrollerad spridning av små och lätta vapen beaktas.

Folke Bernadotteakademien ska bidra till att stärka kapaciteten hos AU, regionala ekonomiska samarbetsorganisationer och regionala mekanismer att förebygga, lösa och hantera effekterna av väpnade konflikter. Insatser bör där möjligt utformas på sådant sätt att de bidrar till att stärka det strategiska partnerskapet mellan AU och regionala ekonomiska samarbetsorganisationer med FN. FBA ska vidare bidra till att stärka kapaciteten hos regionala aktörer att genomföra FN:s säkerhetsrådsresolutioner om kvinnor, fred och säkerhet, med fokus på att integrera ett jämställdhetsperspektiv, främja kvinnors lika deltagande samt förmåga att möta såväl flickors och kvinnors som pojkars och mäns säkerhetsbehov.

Formerna för uppföljning framgår av regeringens riktlinjer för strategier inom utvecklingssamarbetet och gäller såväl Sidas som FBA:s verksamhet. I den mån möjligt, ska uppföljning av genomförandet göras i de länder med vilka Sverige bedriver bilateralt samarbete. Sida och FBA ska rapportera separat till Regeringskansliet (Utrikesdepartementet). Sida och FBA ska kontinuerligt hålla varandra, liksom andra berörda myndigheter, informerade i genomförandet av strategin.